

РЕШЕНИЕ

№ 7078

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 09.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6991** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Г. Х., [дата на раждане] в [населено място], Федерална Република Германия, с постоянен с адрес във Федерална Република Германия, представляван от адв. Ж. И. – АК Б., с посочен съдебен адрес, срещу Заповед № 21-0304-000128 от 06.06.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в ОДМВР Б., РУ Н.. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че изложената в заповедта фактическа обстановка е невярна и че жалбоподателят не е извършил вмененото му нарушение. Моли се за отмяната на оспорената заповед. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – полицейският инспектор в ОДМВР, РУ Н., издал оспорената заповед, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С процесната Заповед № 21-0304-000128 от 06.06.2021г., издадена от А. Г. Р., на длъжност полицейски инспектор в ОДМВР, РУ Н., на Г. Х., притежаващ чуждестранно СУМПС № Н 150012LJ33, е наложена принудителна административна

мярка по чл. 172, т. 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца. Видно от мотивите на заповедта, принудителната мярка е наложена за това, че на 06.06.2021г., около 23:00 часа, Г. Х. е управлявал в [населено място] МПС с марка Волво и германски рег. № VG846A, с концентрация на алкохол в кръвта с 1,31 промила, установено с техническо средство дрегер 7510 № ARNA 0189, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В заповедта е посочено, че на водача е издаден талон за медицинско изследване № 0067849, който той е отказал да получи и да подпише, и не желае да даде биологична проба за химически анализ.

Като част от административната преписка към заповедта е приложен Акт за установяване на административно нарушение бл. № 983031, съставен на 06.06.2021г. от М. В. М., на длъжност мл. автоконтрольор в РУ Н., отдел „Пътна полиция“, както и протокол за медицинско изследване № 0011102, в който е Г. Х. е посочил, че не желае да даде кръв, а също и талон за изследване № 0067849, в който е удостоверен отказ на Г. Х. да го получи.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт, от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Предвид представената по делото Заповед № 251з-209/18.01.2017г. на директора на ОДМВР Б. и във връзка със Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, служебно известна на съда, следва да се приеме, че процесната ЗПАМ е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка „изземване на свидетелството за управление“ на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, за не повече от 18 месеца.

В случая жалбоподателят е управлявал лекият автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което е установено при извършената му проверка с техническото средство. Наличието на това фактическо основание следва да се счита за безспорно установено с оглед съставения АУАН, който съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП има презумптивна доказателствена сила. Неоснователни са възраженията в жалбата, че актът, респективно заповедта, не отговарят на действителната фактическа обстановка и че жалбоподателят не е извършил соченото нарушение. В подкрепа на

твърдението си жалбоподателят нито сочи никакви различни от посочените в АУАН и в процесната заповед факти, нито представя доказателства, които да навеждат на различни изводи. При това положение, след като е категорично установено, че жалбоподателят е управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над допустимите норми от 0.5 на хиляда, което е установено с техническо средство, то е изпълнена хипотезата на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП. С оглед на това са били налице основанията за налагане на принудителната административна мярка и заповедта е издадена в съответствие с материалния закон.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нови нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Х., с постоянен с адрес във Федерална Република Германия, срещу Заповед № 21-0304-000128 от 06.06.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, издадена от полицейски инспектор в ОДМВР Б., РУ Н..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: